

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาปัญหาการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป (Well-Known Trademarks) ซึ่งเป็นเครื่องหมายการค้าของสินค้าที่มีมูลค่าสูงมาก ถือเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และยังคงเป็นอันดับที่ 1 ของคดีของสถิติของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ส่งผลในแง่ลบต่อภาพลักษณ์ และความเสียหายทางเศรษฐกิจระดับประเทศ แม้ประเทศไทยจะบัญญัติไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา โดยมีระวางทั้งโทษปรับและจำคุกก็ตามแต่ก็ยังไม่สามารถข่มขู่ยับยั้งให้เกิดการกระทำความผิดลดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้บทลงโทษทางอาญาที่ใช้ในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป จะมีทั้งโทษจำคุกและโทษปรับก็ตาม แต่โทษจำคุกมักไม่นำมาใช้ลงโทษผู้กระทำความผิด โทษปรับทางอาญาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในลักษณะของการลงโทษผู้กระทำความผิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้มีการกระทำความผิดซ้ำอีก เนื่องจากลักษณะของการกระทำความผิดนั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้กระทำความผิดคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปมักได้รับผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจหรือทรัพย์สินเป็นมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด การลงโทษปรับเป็นการลงโทษที่บังคับเอาทรัพย์สินมาจากผู้กระทำความผิด เป็นการทำให้เกิดความเกรงกลัวโดยมุ่งลงโทษไปที่ทรัพย์สินซึ่งเป็นแรงจูงใจหลักของการกระทำความผิด นอกจากนี้ข้อดีของโทษปรับนั้น ถือเป็นโทษที่มีต้นทุนในการจัดการต่ำแต่สามารถป้องปรามและยับยั้งการกระทำความผิดได้ดี

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่โทษปรับเป็นโทษที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในฐานะเป็นบทลงโทษ แต่การบังคับใช้โทษปรับในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยกลับไม่เกิดประสิทธิผล โดยพบปัญหาหลายประการ ซึ่งมีสาเหตุมาจากรูปแบบของโทษปรับที่กำหนดเอาไว้เป็นจำนวนเงินตายตัวโดยไม่ได้คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน โดยปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้โทษปรับในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทย มีหลายประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก ปัญหาการบังคับใช้โทษปรับในการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยกับต่างประเทศ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

ประการที่สอง ปัญหาอัตราโทษปรับในความผิดละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่บัญญัติโดยมิได้คำนึงถึงฐานะและรายได้ของผู้กระทำความผิดในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปทำให้เกิดความไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษ ซึ่งอาจกลายเป็นแรงจูงใจให้มีการกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น และอาจเกิดการกระทำผิดซ้ำอีก

ประการที่สาม ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษในความผิดละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เนื่องจากประเทศไทยมีบทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญาที่มีความซ้ำซ้อนกัน และมีให้บัญญัติให้มีการบังคับใช้โทษปรับแยกกระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

เมื่อรูปแบบในการกำหนดโทษปรับเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การบังคับใช้โทษปรับในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทย ดังนั้น การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจึงควรกระทำโดยการหาแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบของการกำหนดโทษปรับให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการศึกษาถึงการบังคับใช้โทษปรับในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของสาธารณรัฐฟินแลนด์ ต้องระวางโทษปรับ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า มาตรา 39 (Trademarks Act, Section 39) และระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญาหมวด 49 มาตรา 2 (Criminal Code of Finland, Chapter 49, Section 2) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี บัญญัติไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า มาตรา 143 (German Trademark Act Section 143) ระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน 3 ปี และมีบทบัญญัติให้ยึดทรัพย์ที่กระทำความผิดตาม มาตรา 74 ประมวลกฎหมายอาญา (German Criminal Code Section 74) และสหรัฐอเมริกาบัญญัติให้การละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปเป็นความผิดอาญาไว้ตามมาตรา 2320 (U.S. Code, Title 18 Crimes and Criminal Procedure, Part 1 Crimes, Chapter 113 Stolen Property §2320(a)) ซึ่งเป็นการบัญญัติโทษสำหรับการกระทำความผิดครั้งแรก ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือ ปรับไม่เกิน 2,000,000 เหรียญสหรัฐ (หรือ 5,000,000 เหรียญสหรัฐสำหรับการกระทำโดยองค์กร) หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับการกระทำความผิดครั้งที่สองหรือครั้งต่อมา ระวางโทษจำคุก สูงสุดไม่เกินยี่สิบปีและปรับจำนวนเงินสูงสุดถึง 5,000,000 เหรียญสหรัฐ (หรือ 15,000,000 เหรียญสหรัฐสำหรับการกระทำโดยองค์กร) หรือทั้งจำทั้งปรับ

พบว่ามีการทั้งสามประเทศมีการพัฒนาการป้องกันยังคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ประเทศไทยที่ใช้รูปแบบของการกำหนดโทษจากโทษปรับแบบตายตัวที่ยังมีข้อบกพร่องเป็นการกำหนดโทษปรับตามวันและรายได้ หรือ Day fine ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของโทษปรับแบบตายตัว และทำให้เกิดประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการลงโทษปรับได้อย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้โทษปรับในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทย รวมถึงลดโทษกฎหมายให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและแยกการกำหนดโทษระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมมากที่สุดกับประเทศไทยในปัจจุบันโดยโทษปรับตามวันและรายได้มีแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การลงโทษปรับควรจะต้องได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด (proportionate) และในขณะเดียวกันต้องก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อผู้กระทำความผิดอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันด้วย (equitable)

การกำหนดโทษ ปรับตามวันและรายได้ไม่เพียงจะต้องพิจารณาถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาไปถึงฐานะ รายได้ หรือสถานภาพทางการเงินของผู้กระทำความผิดควบคู่กันไป ซึ่งการกำหนดโทษปรับตามวันและรายได้นั้น จะแตกต่างออกไปจากการกำหนดโทษปรับแบบตายตัว เนื่องจากโทษปรับตามวันและรายได้จะกำหนดออกมาในรูปของจำนวนวันปรับแทนการกำหนดในรูปของจำนวนเงิน จากนั้นจึงจะแปลงจากจำนวนวันปรับให้มาอยู่ในรูปของจำนวนเงิน โดยตัวแปรที่ใช้ในการแปลงจากวันปรับให้มาเป็นจำนวนเงินก็คือ รายได้ของผู้กระทำความผิด ซึ่งมาจากข้อมูลจากฐานภาษีหรือข้อมูลจากการ สอบสวนรายได้แล้ว ทั้งยังรวมถึงการหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน ไม่ว่าจะเป็นค่าเลี้ยงดูบุตร ภรรยา บิดามารดา หรือผู้ที่อยู่ในอุปการะเลี้ยงดูของผู้กระทำความผิด ก่อนที่จะกำหนดจำนวนวันปรับและรายได้ต่อวันให้เหมาะสม ดังนั้นการการบังคับใช้โทษปรับของสาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จึงเป็นการลงโทษปรับที่เหมาะสมแก่ฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลตามความร้ายแรงของการกระทำความผิดและแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของการลงโทษปรับแบบตายตัว จำนวนวันปรับที่ผู้กระทำความผิดแต่ละรายจะต้องชำระจึงแตกต่างกันออกไปตามรายได้แม้ว่าเขาจะได้รับโทษปรับเป็นจำนวนวันปรับที่เท่ากันก็ตาม และการบังคับใช้โทษของสหรัฐอเมริกา ที่มีการแบ่งแยกความรับผิดชอบของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลให้มีความชัดเจนมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี และหลักการ รวมถึงกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้โทษปรับในความผิดปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เพื่อเสนอแนวทางที่จะแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยให้มีความเหมาะสม

สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการกระทำผิดให้มากขึ้นต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบปัญหาในการบังคับใช้โทษปรับในปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป (Well-Known Trademarks) ของประเทศไทยตามที่ได้ศึกษามา เพื่อให้การบังคับใช้โทษปรับในปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปเป็นไปอย่างสัมฤทธิ์ผล และเกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้

ปัญหาการบังคับใช้โทษปรับในการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยกับต่างประเทศ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เนื่องจากอัตราโทษในปัจจุบันประเทศไทย ไม่สามารถยับยั้งการกระทำผิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากรูปแบบของระบบการปรับแบบแน่นอนตายตัว (Fixed Sum System) ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะยับยั้งการกระทำผิด รวมไปถึงอัตราโทษที่กำหนดเอาไว้กว่า 20 ปีที่ไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ทำให้การกำหนดโทษที่จะลงของศาลแม้ความผิดสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจและประเทศมากเพียงใดก็ไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้มากไปกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนด ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางการใช้รูปแบบการปรับตามวันและรายได้ (Day fine) ที่เป็นการปรับให้ดุลพินิจศาลในการที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดและความร้ายแรงของการกระทำผิดนั้น ตามแนวทางของสาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และบางมลรัฐของสหรัฐอเมริกา มาปรับเข้ากับแนวทางการปรับเดิมเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการลงโทษของศาล และโทษนั้นจะปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยตามอัตรารายได้ของผู้กระทำความผิดโดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เพื่อลดความซับซ้อน ยุ่งยาก และใช้ระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวลง ซึ่งจะทำให้บทลงโทษที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดในแต่ละรายมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานะทางเศรษฐกิจ และความผิดที่ได้กระทำลงมากขึ้น จะสามารถแก้ไขปัญหาต่อมาคือผู้กระทำความผิดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันได้รับผลร้ายจากการกระทำผิดที่ต่างกัน การนำรูปแบบการปรับตามวันและรายได้มาบังคับใช้ในประเทศไทยจะช่วยลดอัตราการกักขังแทนค่าปรับ ที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษ และทำให้ผู้กระทำความผิดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย รู้สึกเข็ดหลาบ ไม่เกิดการกระทำความผิดซ้ำ

และปัญหากฎหมายในประเทศมีความซ้ำซ้อน และไม่มีการแยกระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลนั้น จากการศึกษากฎหมายของสาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหรัฐอเมริกา มีการบัญญัติบทลงโทษในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งให้สหรัฐอเมริกายังมีการบัญญัติบทลงโทษแยกระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากการป้องปรามไม่ให้นิติบุคคลที่มีฐานะทางการเงินที่ดีกว่าบุคคลธรรมดานั้นกระทำความผิด ผู้วิจัยจึงเห็นควรให้ประเทศไทยมีการบัญญัติกฎหมายเฉพาะการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป แต่ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เท่านั้น และตามประมวลกฎหมายอาญาเห็นควรยกเลิกเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย เนื่องจากการกระทำการปลอมเครื่องหมายการค้าที่ยังไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยผู้กระทำจะมีความผิดตามมาตรา 272 (1) แห่งประมวลกฎหมายอาญา การกระทำการปลอมเครื่องหมายการค้าที่ยังไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยแต่จดทะเบียนแล้วในต่างประเทศ ผู้กระทำจะมีความผิดตามมาตรา 273 ส่วนการกระทำการปลอมเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วในประเทศไทย ผู้กระทำจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108 แต่จะไม่มีผิดตามมาตรา 271(1) อีก และไม่นำมาตรา 273 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้เพราะตามมาตรา 3 แห่งราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 บัญญัติไว้ว่า หากมีกฎหมายใดขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้ใช้บทบัญญัติในพระราชบัญญัติแทน ดังนั้น ความผิดฐานปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งจดทะเบียนแล้วในประเทศไทยตามมาตรา 273 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเห็นควรให้มีการเพิ่มเติมโทษสำหรับนิติบุคคลเพื่อให้การกำหนดโทษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อสรุปที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางให้มีการนำระบบการปรับตามวันและรายได้ มาปรับใช้ในคดีปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ปรับยกเลิกบทกฎหมายที่มีความซ้ำซ้อน รวมทั้งเห็นควรแยกการกระทำความผิดปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลออกจากกัน ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา ที่เกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ดังต่อไปนี้

ความผิดที่เกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 273 “ผู้ใดปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะจดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 272 “ผู้ใด (1) เอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ในการประกอบการค้าของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อ

แจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

เห็นสมควรให้ยกเลิกแล้ว นำสาระสำคัญไปเพิ่มเติมในกฎหมายเฉพาะ ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เพียงอย่างเดียวเพื่อไม่ให้กฎหมายมีความซ้ำซ้อนกัน และมีปัญหาด้านการตีความและใช้กฎหมาย

ในส่วนความผิดเกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามมาตรา 108 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 จากเดิมกำหนดไว้ว่า

“มาตรา 108 บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้ว ในราชอาณาจักรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

โดยทำการแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

“มาตรา 108 บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม หรือเอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ในการประกอบการค้าของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อ แจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันของบุคคลอื่นไม่ว่าได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือปรับตามวันและรายได้”

ในส่วนความผิดเกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ของนิติบุคคล โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อจากมาตรา 108 ที่เป็นการกระทำเช่นเดียวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของนิติบุคคล แต่จะไม่กำหนดโทษปรับและโทษจำคุกว่าเป็นจำนวนเท่าใดเพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าต่อไป แต่ยังคงมีการนำโทษปรับตามวันและรายได้ (Day Fine) มาปรับใช้ จึงขอเสนอแนะเพิ่มเติมมาตรา 108/2 โดยมีแนวทางดังนี้

“มาตรา 108/2 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม หรือเอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ในการประกอบการค้าของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อ แจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันของบุคคลอื่น

ไม่ว่าได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ (.....) บาทถึง (.....) บาท หรือปรับตามวันและรายได้”

จากการที่กล่าวมาตามแนวทางเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในความผิดที่เกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปข้างต้นนี้ เป็นแนวทางการนำระบบโทษปรับตามวันและรายได้ (Day Fine) เพื่อใช้เป็นทางเลือกอย่างหนึ่งของการทำให้โทษปรับมีประสิทธิภาพมากขึ้น ให้มีความสอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลในแต่ละราย และความร้ายแรงของการกระทำความผิดเนื่องจากความผิดนี้มีมูลค่าความเสียหายสูงมากเมื่อเทียบกับอัตราโทษแบบปัจจุบัน แต่ตามสารนิพนธ์นี้ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาไปถึงแนวทางในการกำหนดวันปรับและรายได้ของผู้กระทำความผิดทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลว่าควรจะมีอัตราโทษปรับเป็นเท่าใด จึงจะมีความเหมาะสมกับการกระทำความผิด ซึ่งเป็นแนวทางต่อไปที่ผู้สนใจจะทำการศึกษา เพื่อใช้ในต่อยอดในการนำระบบปรับนี้มาใช้กับกฎหมายของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะบ้านเมืองยิ่งขึ้นตามสภาวะทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอแนะนำให้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาในส่วนของการลงโทษปรับให้นำระบบโทษปรับตามวันและรายได้มาปรับใช้ด้วย เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการนำระบบปรับนี้มาใช้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น